

Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/38/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że co do zasady stoi on na przeszkodzie istnieniu uregulowania państwa członkowskiego takiego jak to, którego dotyczy postępowanie główne, które uzależnia przyznanie pomocy finansowej na pobieranie nauki w ramach szkolnictwa wyższego od spełnienia przez studenta warunku zamieszkania w tym państwie członkowskim oraz wprowadza stanowiące dyskryminację pośrednią odmienne traktowanie osób zamieszkujących w tym państwie członkowskim oraz osób, które — nie mieszkając w tym państwie członkowskim — są dziećmi pracowników przygranicznych wykonujących działalność w tymże państwie członkowskim.

O ile cel polegający na zwiększeniu liczby rezydentów posiadających dyplom ukończenia szkoły wyższej dla potrzeb wspierania rozwoju gospodarki tego państwa członkowskiego stanowi prawnie uzasadniony cel mogący uzasadnić takie odmienne traktowanie oraz o ile warunek zamieszkania, taki jaki został przewidziany w przepisach krajowych, których dotyczy postępowanie główne, jest właściwy dla zapewnienia realizacji tego celu, o tyle warunek taki wykracza jednak poza to, co konieczne dla osiągnięcia zamierzonego celu, w zakresie w jakim stanowi przeszkodę w uwzględnieniu innych elementów potencjalnie reprezentatywnych dla rzeczywistego stopnia powiązania osoby składającej wniosek o pomoc ze społeczeństwem lub rynkiem pracy danego państwa członkowskiego, takich jak fakt, że jedno z rodziców, które nadal przyczynia się do utrzymania studenta, ma trwałe zatrudnienie w tym państwie członkowskim oraz pracowało już w tym państwie przez długi czas.

(¹) Dz.U. C 98 z 31.3.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 czerwca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Bruxelles — Belgia) — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS) przeciwko Radii Hadj Ahmed

(Sprawa C-45/12) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Podmiotowy zakres stosowania — Przyznanie świadczeń rodzinnych obywatelce państwa trzeciego, której przysługuje prawo pobytu w państwie członkowskim — Rozporządzenie (WE) nr 859/2003 — Dyrektywa 2004/38/WE — Rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 — Warunek wymaganego okresu zamieszkania)

(2013/C 225/40)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour du travail de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS)

Strona pozwana: Radia Hadj Ahmed

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour du travail de Bruxelles — Wykładnia art. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) — Wykładnia art. 13 ust. 2 i art. 14 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77) — Wykładnia art. 18 TFUE oraz art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Przyznanie świadczeń rodzinnych obywatelce państwa trzeciego, która uzyskała dokument pobytowy w jednym z państw członkowskich w celu dołączenia, poza ramami małżeństwa lub zarejestrowanego związku partnerskiego, do obywatela innego państwa członkowskiego — Obecność innego dziecka mającego obywatelstwo państwa trzeciego — Podmiotowy zakres zastosowania rozporządzenia nr 1408/71 — Pojęcie „członek rodziny” — Uregulowania krajowe nakładające warunek określonego czasu pobytu w celu uzyskania świadczeń rodzinnych — Równe traktowanie

Sentencja

1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1992/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r., należy interpretować w taki sposób, że obywatelka państwa trzeciego lub jej córka, która również jest obywatelką państwa trzeciego, których sytuacja przedstawia się następująco:

- obywatelka państwa trzeciego uzyskała w okresie krótszym niż pięć lat dokument pobytowy w państwie członkowskim, aby dołączyć — poza ramami małżeństwa lub zarejestrowanego związku partnerskiego — do obywatela innego państwa członkowskiego, z którym ma dziecko posiadające obywatelstwo tego innego państwa członkowskiego;
- jedynie obywatel innego państwa członkowskiego posiada status pracownika;
- w międzyczasie ustało wspólne zamieszkiwanie obywatelki państwa trzeciego z obywatelem innego państwa członkowskiego; oraz
- dwoje dzieci jest członkami gospodarstwa domowego swojej matki,

nie są objęte podmiotowym zakresem stosowania tego rozporządzenia, chyba że w rozumieniu prawa krajowego i dla potrzeb jego stosowania można uznać je za „członków rodziny” obywatela innego państwa członkowskiego, a jeżeli nie, to można je uważać za pozostające „głównie na utrzymaniu” tego obywatela.

2) Artykuł 13 ust. 2 i art. 14 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, w związku z art. 18 TFUE należy interpretować w taki sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniom państwa członkowskiego, w drodze których państwo to nakłada na matkę, która znajduje się w sytuacji takiej jak opisana w pkt 1 sentencji niniejszego wyroku, obowiązek spełnienia warunku pięcioletniego okresu zamieszkania dla przyznania gwarantowanych świadczeń rodzinnych, podczas gdy takiego wymogu nie nakłada na własnych obywateli.

(¹) Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 czerwca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Warna — Bułgaria) — Galin Kostow przeciwko Direktor na Direkcija „Obzławane i uprawnienie na izpylnienieto” — grad Warna pri Centrałno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Sprawa C-62/12) (¹)

(Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 9 ust. 1 — Pojęcie „podatnika” — Osoba fizyczna — Świadczenie usług podlegające opodatkowaniu — Świadczenie okazjonalne — Brak związku z zarejestrowaną i podlegającą opodatkowaniu podatkiem VAT działalnością gospodarczą — Komornik sądowy działający na zasadzie prywatnej działalności gospodarczej)

(2013/C 225/41)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd — Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Galin Kostow

Strona pozwana: Direktor na Direkcija „Obzławane i uprawnienie na izpylnienieto” — grad Warna pri Centrałno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prichodite

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd — Warna — Wykładnia art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Pojęcie podatnika — Podleganie podatnikowi VAT przez osobę fizyczną w związku z wykonaniem usługi podlegającej opodatkowaniu, którą świadczyła okazjonalnie i bez związku z wykonywaną przez nią działalnością prywatnego komornika sądowego

Sentencja

Artykuł 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że osoba fizyczna, która już jest podatnikiem podatku od wartości dodanej w związku ze swoją działalnością prywatnego komornika, powinna zostać uznana za „podatnika” względem każdej innej działalności gospodarczej wykonywanej w sposób okazjonalny, pod warunkiem że działalność ta stanowi działalność w rozumieniu art. 9 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2006/112.

(¹) Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 30 maja 2013 r. — Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV, Quinn Plastics GmbH przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-70/12 P) (¹)

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek metakrylanów — Czas trwania naruszenia — Domniemanie niewinności — Uzasadnienie — Nieograniczone prawo orzekania — Zasady ogólne ochrony uzasadnionych oczekiwań i równości traktowania — Proporcjonalność grzywny)

(2013/C 225/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV, Quinn Plastics GmbH (przedstawiciele: F. Wijckmans i M. Visser, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Khan i V. Bottka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie T-208/06 Quinn Barlo i in. przeciwko Komisji, mocą którego Sąd stwierdził nieważność części decyzji Komisji C(2006) 2098 wersja ostateczna z dnia 31 maja 2006 r. odnoszącej się do postępowania na podstawie art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.645 — Metakrylany), dotyczącej szeregu porozumień i uzgodnionych praktyk na europejskim rynku metakrylanów, polegających na zawieraniu, wdrażaniu i kontrolowaniu stosowania porozumień w sprawie cen, wymianie informacji, a także utrzymywaniu kontaktów mających na celu sprzyjanie naruszeniu

Sentencja

1) *Odwołanie zostaje oddalone.*

2) *Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV i Quinn Plastics GmbH zostają obciążone kosztami niniejszego postępowania.*

(¹) Dz.U. C 165 z 9.6.2012.